

P_03

Opis

Napisz program w Javie, który będzie realizował następujące operacje:

- 1. Podczas analizy wyrażeń wejściowych program usuwa znaki, które nie mogą występować w zadanych wyrażeniach, takie jak spacje, przecinki lub nawiasy w wyrażeniu ONP oraz sprawdza poprawność składniową wyrażeń. Przy czym zakładamy, że po usunięciu zbędnych symboli wyrażenia wejściowe w postaci INF są poprawne, jeśli są akceptowane przez podany poniżej <u>automat skończony</u>, natomiast wyrażenia w postaci ONP są poprawne jeśli są obliczalne.
- 2. Konwertuje wyrażenia arytmetyczne i instrukcje przypisania z notacji INF do ONP.
- 3. Konwertuje <u>wyrażenia arytmetyczne i instrukcje przypisania</u> z ONP do notacji INF, zawierającej minimalną liczbę nawiasów, gwarantującą taką kolejność obliczeń jak w wyrażeniu ONP.

Instrukcja przypisania ma postać: wyrażenie_arytm1 = wyrażenie_arytm2. Wyrażenia arytmetyczne mogą zawierać jedynie:

- a. nawiasy: (,) tylko w notacji INF
- b. operandy: małe litery alfabetu angielskiego
- c. operatory:

operator	priorytet	łączność	opis operatora
()	najwyższy	lewostronna	nawiasy
!, ~		prawostronna	negacja , - unarny
^		prawostronna	potęgowania
*,/,%		lewostronna	multiplikatywny
+, -		lewostronna	addytywny
<,>		lewostronna	relacje < i >
?		lewostronna	relacja równości
&		lewostronna	koniunkcja
I		lewostronna	alternatywa
=	najniższy	prawostronna	przypisania

P 03

Poprawność wyrażeń arytmetycznych w postaci infiksowej.

Badanie poprawności wyrażeń arytmetycznych po usunięciu zbędnych znaków składa się z dwóch kroków:

1. Sprawdzenie, czy wyrażenie jest akceptowane przez poniższy automat skończony, który jest szczególnym przypadkiem Maszyny Turinga:

A=(Q, T, δ , q0, F), gdzie Q={q0, q1, q2,q3} – zbiór stanów T = { zm, op1, op2, (,) } – alfabet symboli, które mogą wystąpić w wyrażeniu, przy czym:

zm - operand - zmienna (pojedyncza litera),

op1 - operatory jednoargumentowe { ~ ,!)

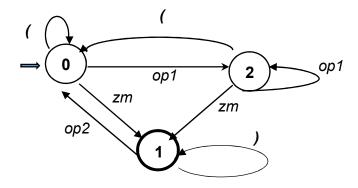
op2 - operatory dwuargumentowe { ^, *, /, %, +, -, <, >, ?, &, |, =}

() - nawiasy

 δ - funkcja przejścia automatu, którą definiuje poniższy graf

q0 - stan początkowy, $F = \{q1\}$ – zbiór stanów końcowych

- (a) W stanie q0 automat rozpoczyna analizę wyrażenia w postaci INF od pierwszego symbolu wyrażenia.
- (b) Jeśli automat po przeczytaniu wyrażenia znajdzie się w stanie q1 wówczas akceptuje wyrażenie, czyli jest poprawne.

Przykłady błędnych wyrażeń: INF: a~+b , INF: a+b~ , INF: ()a+b INF: (a+b)+() , INF: ~()a

- 2. Sprawdzenie, czy nie występują w wyrażeniach następujące przypadki:
 - a. niesparowane nawiasy lub ich zła kolejność, np.) (a (
 - b. niezgodność liczby operatorów i operandów, np. a+b*

Ze względu na konieczną efektywność analizy, kroki 1 i 2 powinny być wykonywane jednocześnie (w jednej pętli)

P_03

Wejście

Dane do programu wczytywane są ze standardowego wejścia zgodnie z poniższą specyfikacją. Pierwsza linia wejścia zawiera liczbę całkowitą *z*, oznaczającą liczbę linii zawierających wyrażenia arytmetyczne lub instrukcje przypisania, których opisy występują kolejno po sobie.

Każda linia zawiera co najmniej 6 znaków i nie przekracza 256 znaków, może mieć jedną z dwóch postaci:

INF: wyrażenie arytmetyczne lub instrukcja przypisania, zapisane w notacji infiksowej,

ONP: wyrażenie arytmetyczne lub instrukcja przypisania, zapisane w notacji ONP

Przy czym wyrażenia i instrukcje przypisania mogą zawierać dowolne znaki. Program najpierw usuwa znaki niewystępujące w wyrażeniach arytmetycznych lub w instrukcjach przypisania, w tym spacje oraz sprawdza poprawność wyrażeń.

Wyjście

- Wyrażenie poprzedzone na wejściu napisem "INF: " musi być na wyjściu poprzedzone napisem "ONP: " i analogicznie wyrażenie poprzedzone na wejściu napisem "ONP: " musi być na wyjściu poprzedzone napisem "INF: ". W przypadku błędnego wyrażenia, na wyjściu, zamiast skonwertowanego wyrażenia pojawi napis error.
- W przypadku konwersji wyrażenia w ONP do w INF, wyrażenie w INF <u>musi zawierać</u> <u>minimalną</u> liczbę nawiasów, gwarantującą podczas obliczania taką kolejność operacji (uwzględniając typ łączności i priorytety operatorów) jak w wyrażeniu ONP,
 np. ONP: xabc**= zostanie przekształcone do INF: x=a* (b*c)
- W przypadku wyrażeń w notacji INF, np. INF: (a,+b)/..[c3, program pozostawia jedynie: (a+b)/c, pozostałe znaki, w tym spacje odrzuca, dodatkowo sprawdza poprawność wyrażenia, po czym dokonuje konwersji, wypisując na wyjściu: ONP: ab+c/.
- W przypadku wyrażeń w notacji ONP, np. ONP: (a,b,.).c;-,* program pozostawia jedynie: abc-*, dodatkowo sprawdza, czy wyrażenie jest poprawne, po czym dokonuje konwersji, wypisując na wyjściu: INF: a*(b-c).
- Wszystkie elementy wyrażeń na wyjściu są poprzedzone pojedynczą spacją.

P_03

Wymagania implementacyjne

- 1. Ogólnie jak w poprzednich programach, w szczególności jedynym możliwym importem jest import skanera wczytywania z klawiatury. Tym samym klasę stosu należy zaimplementować samodzielnie.
- 2. Na końcu kodu przesyłanego submitu proszę dopisać w formie komentarza dane <u>własne</u> wejściowe, zawierające przykładowe wyrażenia w INF i ONP i otrzymane wyniki.
- 3. Przypominam o komentowaniu aplikacji w formie opisanej w punkcie 3 Regulaminu zaliczania programów na BaCy.

Przykład danych

```
wejście:
                                wyjście:
10
ONP: xabc**=
                                INF: x = a * (b * c)
ONP: ab+a~a-+
                                INF: a + b + ( \sim a - a )
INF: x=\sim a+b*c
                                ONP: x a \sim b c * + =
INF: t=\sim a < x < \sim b
                                ONP: t a \sim x < b \sim < =
INF: (a, + b)/...[c3]
                                ONP: a b + c /
ONP: (a,b,.).c;-,*
                                INF: a * (b - c)
ONP: abc++def++q+++
                                INF: error
INF: x=a=b=c^d^e
                                ONP: x \ a \ b \ c \ d \ e \ ^ \ = = =
                                ONP: r y + a b c + d + = =
INF: (r+y) = a = (b+c) + d
INF: x=! (c>a & c<b)
                                ONP: x c a > c b < & ! =
```